

THAILAND

Industrial

MAGAZINE FOR LEADERS IN EVERY INDUSTRIAL BUSINESS TODAY

ISSN 1906-0580
9 771906 058082
130501
02

อุตสาหกรรม

ทูน่าไทย

▶ คุณเชนทร์ เชิศราพงศ์
นายกสมาคมอุตสาหกรรมทูน่าไทย

หลังฝาคลื่น IUU มรสุม Tier 3

UPLAND RICE

วิจัยและพัฒนาข้าวไร่

ยุคทอง

ธุรกิจอีคอมเมิร์ซ

บูสินค้า-แหล่งท่องเที่ยว

DITP

จุดประกาย 2 แนวคิด

สตาร์ทอัพไทย

rough... od Safety tainability al Standard

● คุณชินนาร์ ชลิตราพงศ์
นายกสมาคมอุตสาหกรรมทูน่าไทย

อุตสาหกรรมทูน่าไทย

หลังฝ่าคลื่น IUU มรสุม Tier 3

เรื่อง สุชาติ สวัสดิ์ยานนท์
ภาพ: เอกสิทธิ์ ใจงาม

คงมีหลายคนที่ยังไม่ทราบว่า สำหรับอุตสาหกรรมทูน่าของไทยได้ก้าวขึ้นเป็นเบอร์ 1 ของโลก มานานพอสมควรแล้ว โดยมีมูลค่าการส่งออกเมื่อปี 2559 กว่า 8 หมื่นล้านบาท เป็นหนึ่งในสินค้ากลุ่มอาหารที่ช่วยสร้างรายได้เข้าประเทศ สร้างงาน และช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เติบโตไปข้างหน้า ซึ่งเบื้องหลังความสำเร็จของการส่งออกข้างต้นหลายคนคงไม่ทราบว่ามาจากบริษัทสมาชิกของสมาคมอุตสาหกรรมทูน่าไทยเพียงกว่า 20 บริษัทเท่านั้น

ทูน่าไทย รักษาแชมป์อันดับหนึ่งของโลก

ชินินทร์ ชลิตราพงศ์ นายกสสมาคมอุตสาหกรรมทูน่าไทย เปิดเผยกับ *"Thailand Industrial Today"* ถึงสถานการณ์ล่าสุดและแนวโน้มต่อไปของอุตสาหกรรมนี้ว่า ผลิตภัณฑ์ทูน่าไทย ได้ส่งออกไปใน 200 ประเทศในทุกภูมิภาคของโลก จากปริมาณวัตถุดิบปลาทูน่าของโลกที่จับได้ประมาณปีละ 5 ล้านตัน ในจำนวนนี้ ประเทศไทยนำเข้าผลิตและแปรรูปส่งออกสัดส่วน 20% ของปริมาณปลาทูน่าที่จับได้ หรือคิดเป็นปริมาณ 1.5 ล้านตันต่อปี ซึ่งโจทย์ใหญ่ก็คือในปริมาณปลาที่มีอย่างจำกัดดังกล่าวจะต้องสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าให้มากที่สุด รวมถึงการลงทุนในเรื่องการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) (R&D) ลงทุนในเรื่องตลาด ลงทุนในเรื่องแบรนด์ให้ติดตลาดโลก ซึ่งถือเป็นความยั่งยืนเพื่อหนีคู่แข่งออกไปเรื่อยๆ

ขณะเดียวกัน จากอุตสาหกรรมทูน่าของไทยที่ถึงจุดอิ่มตัวระดับหนึ่งแล้ว โอกาสที่บริษัททูน่าในประเทศจะขยายตัวและแตกบริษัทใหม่ๆ คงมีไม่มาก แต่สิ่งที่เป็นไปได้คือการออกไปลงทุนในประเทศที่เป็นแหล่งวัตถุดิบและเป็นตลาดเพื่อโตในต่างประเทศ ซึ่งต้องยอมรับการส่งออกของไทยช่วงที่ผ่านมา เริ่มมีอุปสรรคทางการค้าอันเนื่องมาจากประเทศที่มี

การผลิตผลิตภัณฑ์ทูน่า ที่ไม่ต้องการให้ไทยส่งออกสินค้าเข้าไปมาก เช่น ในสหภาพยุโรปและอื่นๆ ซึ่งจะสังเกตเห็นว่า เขามีมาตรการต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาเพื่อปกป้องอุตสาหกรรมภายใน

"ณ วันนี้ ถ้าเราจะโตทั่วโลก เราจะต้องไปโตในต่างประเทศ ขณะนี้ก็มีสมาชิกของสมาคมออกไปลงทุน และสร้างแบรนด์ในต่างประเทศแล้ว เช่นกลุ่มไทยยูเนียน กลุ่มซีแวลู และบริษัทอื่นๆ ที่ค่อยๆ ตามกันไป ซึ่งเวลานี้ไทยถือเป็นเบอร์ 1 ของทูน่าโลก รองลงมาเป็นประเทศสเปนผลิตปีหนึ่ง 3-4 แสนตัน รองไปคือเอกวาดอร์ ปีละประมาณ 3 แสนตัน และฟิลิปปินส์ประมาณปีละ 2 แสนตัน"

ยุคสมัยแห่ง Automation

แต่สถานการณ์จาก Trade War ก็มีส่งผลกระทบต่อบ้าง แต่ในช่วงแรกอาจจะไม่มาก หากจะมองถึงมาร์จินในอุตสาหกรรมด้านนี้ถือว่าพออยู่ได้ ประมาณ 5-7% อย่างที่ทราบค่าเงินบาทเกือบจะแตะ 30 บาท ดังนั้นเราจึงมีภาระทางด้านการแลกเปลี่ยนเงินตราอยู่บ้าง แต่วัตถุดิบของปลาทูน่าไทย ส่วนใหญ่จะเป็นการนำเข้าทั้งหมด ซึ่งหากหวังพึ่ง Local Content อุตสาหกรรมอาหารด้านต่างๆ จะประสบปัญหาอย่างมาก ก่อนหน้านี้ได้มีการเรียกร้องไปยังแบงก์ชาติหลายครั้ง แต่ทางแบงก์ชาติก็มักจะพุ่งเป้าไปให้ความสนใจกับเสถียรภาพเสียมากกว่า โดยไม่สนใจว่าอุตสาหกรรมส่งออก

และท่องเที่ยวจะเป็นเช่นใด ขณะที่จะไปคาดหวังจากอัตราการบริโภคภายในประเทศ ก็ไม่ได้มากนัก เช่นเดียวกับการลงทุนจากต่างประเทศโดยตรงหรือ FDI (Foreign Direct Investment)

“6 เดือนที่ผ่านมา อัตราเติบโตหากเปรียบเทียบเป็นเงินบาท เท่ากับ 2% แต่หากเปรียบเทียบเป็นปริมาณแล้ว โตถึง 10% ถือว่าพออยู่ได้ และมีกำไร ที่พูดกันมากตอนนี้ ในปัจจัยหนึ่ง ในอุตสาหกรรมด้านนี้คือ ค่าแรง มาถึงตอนนี้การปรับนั้นสามารถทำได้แต่ต้องอยู่บนเหตุผลที่ลงตัวของทุกฝ่าย ไม่ใช่ปรับตามความต้องการของการเมือง ซึ่งหากเป็นการปรับในรูปแบบลอยตัว ความจำเป็นของแต่ละภูมิภาคแล้ว

หากทำได้ก็น่าจะดี คนที่จะได้ประโยชน์คือ แรงงานต่างดาว เพราะแรงงานไทยเกิน 400 มานานแล้ว การพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องนี้ ควรคำนึงสภาพการณ์ที่เกิดขึ้น กับคนในระดับรากหญ้า ความคงอยู่ได้ของผู้ประกอบการอย่างมีเหตุผล”

อย่างไรก็ตาม เมื่อยุคสมัยเดินหน้าขับเคลื่อนไปนวัตกรรม เทคโนโลยีเป็นปัจจัยสำคัญ ที่จะเข้ามาทดแทนแรงงาน ก่อนหน้านั้น แต่ละโรงงานจะมีคนงานประมาณ 18,000-20,000 คน แต่ปัจจุบันจะลดลงเหลือเพียง 12,000 เท่านั้น โดยขณะนี้ Packaging หรือ กระบวนการด้านโลจิสติกส์เกือบทั้งหมด จะใช้เป็น ออโตเมชันเกือบทั้งสิ้น และความจำเป็นที่จะต้องใช้

ออโตเมชันจะมีมากขึ้นทุกขณะ เนื่องจากไทยไม่มีวัตถุดิบอยู่ในมือ ดังนั้นจึงต้องมีความสามารถด้านดำเนินการ (Processing Plant) ต้องอาศัยนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่มีความก้าวหน้าสูงสุดเข้ามา โดยต้องพยายามทำให้ทุกส่วนของปลา มี Value Added ได้ทั้งหมด ยกเว้นเพียงแต่น้ำที่ระเหยออกจากตัวแปรเท่านั้น ที่เราไม่สามารถนำมาทำเป็น Value Added ได้ จากสิ่งนี้เอง นวัตกรรมจะทำให้สินค้าหลากหลายชนิดจะทำได้จากปลามากขึ้น เช่น ผลิตภัณฑ์ยา หรืออาหารเสริม เครื่องสำอาง นอกจากนี้ บรรจุกักตุนก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่สำคัญเช่นกันที่จะช่วยส่งเสริมและพัฒนาตลาดของทูน่าในอนาคต

แนวทางขับเคลื่อนในอนาคต

แนวทางสำคัญที่จะเกิดขึ้นในอนาคตคือ การเพิ่มปริมาณ คุณภาพของผลิตภัณฑ์โดยไม่ต้องเพิ่มคน การเข้าไปฐานการผลิตที่ภูมิภาคอื่น เช่นในอเมริกา กลุ่มไทยยูเนียน ซึ่งเป็นสมาชิกของสมาคมฯ ก็ไปตั้งโรงงานอยู่ที่นั่น เช่นทางยุโรปก็มีหลายบริษัทเข้าไป ที่ผ่านมา การส่งออกผลิตภัณฑ์ทูน่าของไทยไปอียู ต้องเสียภาษีนำเข้า 24% ขณะที่ คู่แข่งขัน เช่น ปาปัวนิวกินี เอกวาดอร์ ฟิลิปปินส์ เวียดนาม ได้รับสิทธิประโยชน์ด้านภาษีศุลกากร (จีเอสพี) ภาษี 0% ทำให้ไทยเสียเปรียบในการแข่งขัน หากอังกฤษสามารถดำเนินการถอนตัวออกจากอียูได้เป็นผลสำเร็จ

และมีการเซตภาษีนำเข้าใหม่ตามหลักการขององค์การการค้าโลก (WTO) และมีผลทำให้ทุกประเทศต้องเสียภาษีนำเข้าผลิตภัณฑ์ทูน่าเข้าอังกฤษ ในอัตราเท่ากัน โดยมั่นใจว่า ไทยจะสามารถส่งออกผลิตภัณฑ์ทูน่าไปอังกฤษเพิ่มขึ้นจาก 1,000 ล้านบาท เป็น 4,000 ล้านบาท หรือเพิ่ม 4 เท่าตัว ได้ทันทีในปีแรกที่ภาษีใหม่มีผลบังคับใช้ เพราะศักยภาพสินค้าทูน่าของไทยสามารถแข่งขันได้ทั่วโลก

ซึ่งมีวิธีแก้ไขโดยพยายามจัดส่งแบรนด์ระดับพรีเมียมเข้าไป ที่มี Value Added มาก เพื่อชดเชยกับภาษีที่เพิ่มขึ้นมา ความเสียเปรียบของไทยที่ยังไม่มี FTA ที่ไม่เหมือนกับฟิลิปปินส์หรือเวียดนามนั้น เป็นสิ่งที่รัฐบาลน่าจะเข้ามาช่วยเหลือได้ แต่ในหลายกลุ่มสินค้าของไทยที่ส่งออกไปยังตลาดสหภาพยุโรป (อียู) คาดหวังรับอานิสงส์ในเชิงบวก สหภาพยุโรป หรือ อียู 28 ประเทศ (รวมอังกฤษ) เป็นหนึ่งในตลาดส่งออกผลิตภัณฑ์ทูน่าจากไทย โดยปี 2561 ไทยมีการส่งออกไปยังอียูมูลค่า 4,249 ล้านบาท โดยอียูเป็นสัดส่วนการส่งออก 6% จากภาพรวมส่งออกไปทั่วโลก ในจำนวนนี้ไทยมีการส่งออกไปอังกฤษเป็นตลาดใหญ่สุด มูลค่าประมาณ 1,000 ล้านบาท ซึ่งเมื่อพูดถึง Turnover ผลประกอบการของโรงงานแต่ละแห่งที่ไปตั้งในต่างประเทศแล้วประมาณ 1 แสนล้านบาท

จับคือ คู่ค้า ไม่ใช่คู่แข่ง

แต่เมื่อพูดถึง จีน มีข้อได้เปรียบกว่าไทยมาก เพราะรัฐบาลช่วยเต็มที่ โดยจะมีกองเรือใหญ่ที่สุดในโลก การส่งออกมีการชดเชยให้กว่า 10% มีการช่วยเหลือด้านน้ำมันอย่างเต็มที่ ในขณะที่ไทยยังไม่มี การช่วยเหลือในจุดนี้ ซึ่งเป็นที่เข้าใจ แต่กับไทยนั้น ถือว่าจีน เป็นคู่ค้า เพราะไทยจะนำเข้าวัตถุดิบจากจีน เพื่อมาตีตลาดแปซิฟิกและทำการตลาดของตัวเอง ส่วนทางด้านเงิน จะทำการตลาดเพียงแค่นั้น ถ้ากลางน้ำเท่านั้น การลงน้ำท่าตลาด Downstream นั้น ทางจีนคงมองว่ามีปัญหา มาก เพราะต้องลงมาจัดการปัญหาด้าน Packaging เอง ที่ต้องใช้แรงงานจำนวนมากแม้จะใช้ High technology เข้ามาช่วยแล้วก็ตาม และค่าแรงของจีนสูงกว่าไทยถึง 2 เท่า รัฐบาลก็สนับสนุนด้วยที่จะให้ผู้ประกอบการของเขา เน้นทำการตลาดเพียง Upstream และ Midstream โดยมีกองเรือใหญ่ที่สุดในโลกไปจับปลาได้ทั่วโลก โดยเฉพาะในทะเลจีนใต้ที่มีปัญหาอยู่ จีนก็สนับสนุนแม้จะมีปัญหาการเมืองก็ตาม

“การที่ไทยได้จีน มาเป็นคู่ค้า เป็นผลดีอย่างยิ่ง เพราะเมื่อจีนมีกองเรือใหญ่ที่สุดในโลก ทำให้มีต้นทุนในการจับปลาถูกที่สุดตามไปด้วย เพราะสามารถจับปลาในแต่ละครั้งได้จำนวนมาก และทำให้แบรนด์ของไทยที่อยู่ในระดับโลกไปแล้ว สามารถแข่งขันได้กับทุกประเทศ จนเรากล้า

บอกได้ว่า สินค้า Thai Tuna เป็นผลิตภัณฑ์เดียวของไทย ที่มีอยู่ในทุกประเทศทั่วโลก ไม่มีประเทศใดที่เวลาไม่ได้เข้าไปทำตลาด ส่วนแชนลอน แม็คเคอเรล ก็ถือว่าเป็นผลิตภัณฑ์จากไทยที่อยู่ในระดับ Top Three ของโลก กำลังการผลิตที่รองจากไทย คือ สเปน เอกวาดอร์ ฟิลิปปินส์”

ส่วนเวียดนามนั้น แม้จะมีข้อได้เปรียบไทยที่มี FTA แต่ทว่าจีน คงไม่ย้ายฐานการผลิตไปที่เวียดนาม ถึงแม้จะมีความสัมพันธ์ความช่วยเหลือกันอย่างมากมายก็ตาม แต่ไม่ใช่ง่ายที่เวียดนามจะทำธุรกรรมด้าน Packaging แบบไทย ที่ต้องวางรากฐานอีกมากมาย ซึ่งหากจะทำก็ต้องใช้เวลาอีกมาก การส่งออกสินค้าประมงทั้งระบบของไทยปีนี้คาดว่าจะมีมูลค่า 98,000 ล้านบาท ขยายตัว 10-15% จากปีก่อน เนื่องจากสถานการณ์ราคาสินค้าโภคภัณฑ์ปรับตัวสูงขึ้นทำให้กำลังซื้อเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะตลาดใหม่ที่ไม่ใช่สหภาพยุโรป อย่างกลุ่มลาตินอเมริกา

เตรียมเผยโฉม “สมาคมอุตสาหกรรมอาหารสัตว์เลี้ยง”

นายกอุตสาหกรรมทูน่าไทย กล่าวด้วยว่า กำลังผลิตแบรนด์ทูน่าของไทยทั่วโลก อยู่ที่ประมาณ 1 ล้านตัน ในไทยอีก 5 แสนตัน รวมแล้วคือ 1.5 ล้านตัน โดยกำลังการผลิตทั่วโลกอยู่ที่ 5 ล้านตัน ไทยมีส่วนแบ่งการตลาดที่ 20% ปีนี้คาดว่าจะมีมูลค่า 98,000 ล้านบาท ขยายตัว 10-15% จากปีก่อน เนื่องจากสถานการณ์ราคาสินค้าโภคภัณฑ์ปรับตัวสูงขึ้นทำให้กำลังซื้อเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะตลาดใหม่ที่ไม่ใช่สหภาพยุโรป อย่างกลุ่มลาตินอเมริกา อย่างไรก็ตาม ขอให้ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) เข้ามาดูแลภาวะอัตราแลกเปลี่ยนให้มีเสถียรภาพในระดับ 35 บาทต่อเหรียญสหรัฐ เพื่อให้ไม่ส่งผลกระทบต่อขีดความสามารถในการแข่งขันของการส่งออกสินค้ากลุ่มเกษตร และอาหารส่วนราคาน้ำมันผันผวน ยังไม่มีผลกระทบต่อ การส่งออกเทียบเท่ากับอัตราแลกเปลี่ยน

การส่งเสริมการขายที่สำคัญซึ่งต้องคำนึงถึงคือบรรจุภัณฑ์ ซึ่งปัจจุบันถือว่าเป็นการขับเคลื่อนที่สำคัญทั้งในรูปของ Pouch และ Sachet ซึ่งมีการใช้ Pouch ปลาทูน่ามากขึ้นทุกขณะ แนวโน้มที่สำคัญที่สุดซึ่งกำลังนำจับตา คือ Pet food ซึ่งมี Volume อยู่ทั่วโลกประมาณ

5 หมื่นล้าน สมาคมอุตสาหกรรมอาหารสำหรับสัตว์เลี้ยงที่มีแนวโน้มจะเกิดขึ้นในอนาคต เพราะมีโอกาสจะเติบโตได้สูง ตลาดนี้จะเป็นตลาดพรีเมียมอีกต่างหากในระดับโลก ทั้งจีน อเมริกา ก็เติบโตได้อย่างยิ่ง

ด้วยการเติบโตของอุตสาหกรรมอาหารสัตว์เลี้ยงอย่างโดดเด่นดังกล่าวนี้เอง ทางสมาคมอุตสาหกรรมทูน่าไทย กำลังเตรียมการที่จะจัดตั้ง "สมาคมอุตสาหกรรมอาหารสัตว์เลี้ยง" ก่อตั้งขึ้นเพื่อรองรับการเติบโตอันมีนัยสำคัญครั้งนี้ โดยพร้อมจะเปิดตัวในเร็ว ๆ นี้

ผลจากกอดป้ายเหลือง ขึ้น Tier 2

ปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมด้านนี้คือ ค่าเงิน ที่ต้องการคือ อยากให้มีความมั่นคงเทียบเท่ากับประเทศอื่นในภูมิภาคนี้ ทางผู้ประกอบการไม่ต้องการการสนับสนุนด้านอื่น ยกเว้นแต่ช่วยเหลือด้านเจรจาว่าด้วย FTA การเปิดเสรีทางด้านอุตสาหกรรมอาหารจะช่วยให้ทุกวงการมีการตระหนักและมีความเสมอภาคในการแข่งขันมากยิ่งขึ้น

ส่วนทางด้าน การกอดป้ายเหลือง และการยกระดับ Tier 3 มาเป็น Tier 2 ช่วยให้อุตสาหกรรมอาหารปลาของไทย อยู่ในระดับที่ขีดหน้าซูด้าได้ สามารถไปแข่งขันในเวทีโลกได้อย่างมั่นคงและอยู่ในสายตาที่ดีของทั่วโลก ถ้าหากไทยไม่ยกระดับในจุดนี้จะโดนบล็อกในทุกจุด การขับเคลื่อนจะยิ่งลำบาก ต้องขอชมเชยรัฐบาลที่ผ่านมาที่พยายามช่วยเหลือในจุดนี้ สถานการณ์ ณ ปัจจุบันดีขึ้น เริ่มมีการเข้าใจอย่างถ่องแท้แล้วว่าประมงชายฝั่งที่เป็นชาวบ้านทั่วไปนั้นไม่ใช่ผู้ที่ทำร้ายทรัพยากรทางน้ำ เพราะเป็นอาชีพของผู้ประกอบการรายเล็ก ผิดกับประมงพาณิชย์ที่ทำประมงในน่านน้ำที่อาจจะสร้างความเสียหายให้กับอุตสาหกรรมได้มากกว่า อย่างไรก็ตาม การบังคับใช้กฎหมายจะต้องเข้มงวดมากยิ่งขึ้นเพื่อให้สถานการณ์ด้านต่าง ๆ ดียิ่งขึ้น โดยต้องห้ามไม่ให้มีการจับลูกปลาหรือลูกสัตว์น้ำประเภทต่าง ๆ อย่างจริงจังเสียที

"การทำงานบริหารสมาคมสิ่งท้าทายคือกฎระเบียบในต่างประเทศที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เช่นล่าสุดกฎระเบียบทางด้านไอยูยู (การทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุมของสหภาพยุโรป) กฎระเบียบทางด้านแรงงาน ทางด้านความปลอดภัยของอาหาร ตามระเบียบของศุลกา และตามหลักสากล ดังนั้นสิ่งที่ท้าทายที่สุดคือการปรับตัวของสมาคมและสมาชิกให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ซึ่งต้องปรับตัวตลอดเวลา"

ก้าวเดินต่อไปของสมาคม

ขณะเดียวกันทางสมาคมมีนโยบายหลักในการส่งเสริมการทำประมงที่ยั่งยืนหลายประการ ได้แก่ การใช้ทรัพยากรสัตว์น้ำอย่างยั่งยืนโดยเฉพาะปลาทูน่า การส่งเสริมการทำประมงที่ถูกกฎหมาย, การเป็นหน่วยงานที่จะดูแลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎหมาย กฎระเบียบของประเทศไทย และในระดับสากล, การมีบทบาทในการเจรจาแก้ไขอุปสรรคทางการค้า ด้านภาษี และอื่นๆ, การส่งเสริมและสนับสนุนจริยธรรมในการ

ปฏิบัติต่อแรงงาน, การเป็นหน่วยงานช่วยส่งเสริมหาแหล่งวัตถุดิบทูน่าทั้งในด้านปริมาณ และคุณภาพ และการเป็นศูนย์กลางความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการดำเนินธุรกิจต่าง ๆ เพื่อให้อุตสาหกรรมทูน่าของไทย เติบโตได้อย่างยั่งยืน มีมาตรฐานสากลเป็นที่ยอมรับของลูกค้านำทั้งในและต่างประเทศทั่วโลก

"สิ่งที่ผมต้องทำคือ พยายามเอานโยบาย และหลักการของสมาคมไปอธิบายให้สมาชิกของสมาคมปฏิบัติให้ได้และเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ซึ่งจะเห็นว่าที่ผ่านมาสมาชิกของสมาคมไม่มีแตกแถว พุดเสียงเดียวกัน และลุยไปพร้อม ๆ กัน โดยมีเป้าหมายให้อุตสาหกรรมทูน่าของไทยอยู่ 3 อันดับต้นของโลกอย่างยั่งยืนตลอดไป"

แนวโน้มอีก 5 ปีข้างหน้า

ขณะเดียวกันจากที่ในแต่ละปีนายกสมาคมอุตสาหกรรมทูน่าไทยต้องไปประชุมทั้งในและนอกสถานที่ ทั้งในประเทศและต่างประเทศมากกว่า 400 ครั้ง (ปี 2558 กว่า 460 ครั้ง) ดังนั้นสิ่งที่ เป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จมากที่สุดคือ ต้องยึดมั่นในหลักการอย่างแน่วแน่ เพราะในการเจรจาทวิหรือร่วมประชุมกับรัฐบาล และในการเจรจากับต่างประเทศต่าง ๆ จะต้องมีการศึกษาและมีข้อมูลที่ดีชัดเจน มีการศึกษากฎหมายระหว่างประเทศ ศึกษาเทคนิคระหว่างประเทศ และมีจุดยืนของสมาคมไปคุยกับคู่ค้าต่างประเทศ คุยกับรัฐบาล และทำงานลือไปกับรัฐบาลให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

"การทำงานที่สมาคม เรามีคณะกรรมการบริหารกลั่นกรองเรื่องหลักการ และนโยบายต่าง ๆ ไม่มีวันแมนโชว์ที่นี้ กรรมการรับทราบและบริหารร่วมกัน ผมเพียงเป็นผู้นำนโยบายและหลักการของสมาคมไปคุยกับภาครัฐไปคุยกับคู่ค้าในต่างประเทศ ซึ่งหากผมหมดวาระใครจะมาเป็นนายกสมาคมก็ไม่มีปัญหา เพราะหลักการจะไม่เปลี่ยน"

อย่างไรก็ตามแนวโน้มในอีก 5 ปีข้างหน้าของอุตสาหกรรมทูน่าไทยนั้น ยังสามารถเติบโตได้กว่า 5% จะมีการพัฒนา Innovation และ Value Added อีกมากมาย ต่อการผลิตสินค้าจะต้องไม่ผลิตสินค้าปกติที่คิดแต่เพียงค่าแรง หรือ มาร์จินต่ำ แต่จะต้องคำนึงถึง Value Added ที่มากขึ้น โดยมีการคาดหวังว่าสัดส่วนการตลาดของปลาทูน่าไทยในระดับโลกจะต้องเป็น 30% โดยมูลค่าน่าจะก้าวไปถึงแสนล้านได้ เมื่อ

ประชากรของทั่วโลกจะก้าวไปถึง 8 พันล้านคน ขณะที่อุตสาหกรรมอาหารสัตว์เลี้ยงเป็นอีกผลิตภัณฑ์หนึ่งที่กำลังจะเติบโตตามมา อีกจุดหนึ่งที่น่าจับตาคือ ทวีปแอฟริกา ที่กำลังจะเป็นครู่งแห่งการเติบโตในทุกด้าน เนื่องจากอัตราเติบโตของประเทศในแอฟริกากำลังมากขึ้นทุกขณะ และจีนก็เข้าไปสร้างสาธารณูปโภคหลากหลายในประเทศเหล่านี้ เพื่อเปิดช่องทางในการค้าขายขึ้นมา ดังนั้นอีกไม่นานซ้ำ แอฟริกา ก็จะเป็นช่องทางสำคัญของทูน่าไทยที่จะเข้าไปเจาะตลาด

อุตสาหกรรมทูน่าไทยท่ามกลางภาวะโลกร้อน ปริมาณลดลง

ในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา ปลาในมหาสมุทรจะเหลือเพียง 60-70 ล้านตันเท่านั้น ซึ่งน่าตกใจอย่างมาก โดยเฉพาะปลาทูน่าที่มีปริมาณลดลงทั้งนี้สาเหตุมาจากภาวะโลกร้อน และไม่มีมาตรการดำเนินการที่เข้มงวด และวัดกุมพอกับการจับปลาแบบเหวี่ยงแห ทั้งปลาเล็กและปลาใหญ่ ที่ผ่านมาองค์กรและสมาคมทางด้านกรจับปลาในน่านน้ำสากลรวมถึงสมาคมอุตสาหกรรมทูน่าไทย ได้แสดงจุดยืนในการแก้ไขปัญหาการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการควบคุมและปัญหาการคว่ำมนุษย์ ซึ่งองค์กรสมาคมต่างๆ รวมถึงสมาคมอุตสาหกรรมทูน่าไทย พยายามขับเคลื่อนเรื่องต่างๆ ดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง

ต้องยอมรับว่าอุตสาหกรรมปลาทูน่าของไทยมีวัตถุดิบที่จำกัดอย่างมาก จึงจำเป็นต้องพึ่งพาการนำเข้าปลาทูน่าสดและแช่แข็งจากต่างประเทศเกือบทั้งหมด แหล่งนำเข้าที่สำคัญคือ ใต้หวัน เกาหลีใต้ ฟิลิปปินส์ และปาปัวนิวกินี ทั้งนี้วัตถุดิบในการผลิตผลิตภัณฑ์ทูน่าของไทยนำเข้าจากแหล่งที่มีการทำประมงอย่างยั่งยืน ส่วนราคานำเข้าและผันแปรตามชนิดของปลาทูน่า ซึ่งปลาทูน่าน้ำลึกไม่สามารถจับได้ในแถบทะเลไทย และเป็นปลาที่ตลาดต้องการ โดยแบ่งออกเป็น 5 ชนิดได้แก่ ปลาทูน่าท้องแถบ, ปลาทูน่าครีบน้ำเงิน, ปลาทูน่าครีบน้ำเงิน, ปลาทูน่าตาโต และปลาทูน่าครีบน้ำเงิน

สำหรับในไทยใช้ปลาทูน่าท้องแถบเป็นวัตถุดิบในการผลิตมากที่สุด เนื่องจากมีปริมาณมาก และแหล่งจับปลาจะอยู่ในบริเวณมหาสมุทรแปซิฟิกฝั่งตอนกลาง ตะวันตก และตะวันออก รวมถึงมหาสมุทรอินเดีย โดยในกระบวนการผลิตถูกควบคุมความปลอดภัยอาหารด้วยระบบ HACCP (Hazard Analysis and Critical Point System) และ GMP (Good Manufacturing Practice) ตามหลักมาตรฐานสากล และมีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาใช้ในกระบวนการผลิต เพื่อวิจัยและพัฒนาต่อยอดทูน่ากระป๋องให้มีประโยชน์มากที่สุดสำหรับผู้บริโภค

ทั้งนี้อุตสาหกรรมทูน่ามีความท้าทายสำหรับผู้ประกอบการที่ผลิตและส่งออก เนื่องจากปลาทูน่าเป็นหนึ่งในพันธุ์ปลาที่นิยมและมีมูลค่าทางเศรษฐกิจมากที่สุดในโลก จึงจำเป็นต้องมาตรฐานธุรกิจและบริหารจัดการใช้ทรัพยากรทางทะเลเพื่อการเติบโตของอุตสาหกรรมอย่างเหมาะสมและยั่งยืน

